

TYGODNIK SALWATORSKI

4.01.2015 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 1 (1046) ● Rok 22

*„... i trzech ich przybyło,
pokłon i dary złożyli...”*

W numerze:

- *Trzech Króli - Orędzie Ojca Świętego Jana Pawła II* • *Ciąg dalszy relacji z podróży po Brazylii* • *Kościół św. Katarzyny* • *Kultura byłej Jugosławii* •

Drodzy czytelnicy Tygodnika!

Udało się szczęśliwie rozpocząć nowy rok. Każdy z nas na pewno ma jakieś swoje plany i zamierzenia, które będzie chciał zrealizować. Składając sobie życzenia noworoczne, wyrażamy pragnienie, aby to czy tamto udało się zrobić. Na początku nowego, 2015 roku wyrażamy także wątpliwości

i niepokoje. Nie wiemy, jak potoczą się dzieje świata. Nie mamy pewności, jak zawsze zresztą w takich sytuacjach, czy ten 2015 rok uda się doprowadzić do końca. Nigdy przecież nie wiadomo, jaka wojna wybuchnie, który z wielkich banków upadnie... To wszystko są sytuacje, które wywołują w nas poczucie lęku.

Znakiem dzisiejszego czasu zresztą jest jakaś dziwna niepewność co do konkretnych zamierzeń. Coraz więcej ludzi nie wie, także (i to jest najbardziej niepokojące – młodych) nie wie, jakie decyzje podjąć: odnośnie wyboru drogi kształcenia, odnośnie założenia rodziny. Łatwo usprawiedliwiamy ten brak konkretnych decyzji sytuacjami zewnętrznymi: bo nie wiadomo jak będzie; nie ma pewności, kto i jak będzie rządził; nie znamy trendów i tendencji, jakie będą panowały. Podobno dziś zresztą współczesne generacje mają większy problem z podejmowaniem decyzji, niż jeszcze kilkadziesiąt lat temu.

Zagrożone są szczególnie te decyzje, które należy podjąć raz na całe życie np. małżeństwo. Nie pomagają nam współczesne tendencje psychologiczne, zgodnie z którymi człowiek nie jest w stanie, albo w ogóle obiektywnie nie istnieje dzisiaj coś takiego jak właściwa decyzja na całe życie. Świat podobno tak przyspieszył, rzeczywistość tak się zmienia, że pewne wybory są nie do podjęcia. Specyficzna kultura postmodernistyczna, kultura płynności, kultura pluralizmu wartości i demokratycznego decydowania o wszystkim (dokładnie o wszystkim – choćby o ludzkim życiu, od kiedy się zaczyna, kiedy się kończy) nie pozwala, a na pewno utrudnia przyjęcie określonych priorytetów życiowych.

Mówią nam, że wszystko jest tak samo ważne, że mamy prawo do wszystkiego, że nie wolno oceniać naszych wyborów, bo każdy ma swoją własną sytuację i swój własny życiowy kontekst, że to Twoja sprawa, w co wierzysz, co wyznajesz i nikomu nic do tego, że tolerować trzeba absolutnie wszystko, z wyjątkiem

tego, co nie pasuje piewcom tzw. tolerancji – bo przecież nie może być tolerancji dla wrogów tolerancji tak jak zdaniem zbrodniarza i ideologa Wielkiej Rewolucji Francuskiej – Louisa de Saint-Just „nie ma wolności dla wrogów wolności” (czy to nie jest jakiś znak czasu, że dziś powraca duch tych haseł?). Paradoksalnie, ma to ułatwić ludziom życie i funkcjonowanie, a jedynie je utrudnia. Zagubienie pośród multikulturowej cywilizacji zachodniej powoduje coraz więcej depresji. Jest to bardzo dobra wiadomość dla psychoanalityków i terapeutów, którzy na pewno w najbliższej przyszłości nie będą bezrobotni.

Może za dużo tego czarnowidztwa na początek nowego roku. Ale w takim świecie właśnie żyjemy, lepszego nie wymyślimy. Warto zatem postawić pytanie zadane przez klasyka: jak żyć? Odpowiedź wiąże się z postawą wiary. Wobec tak szybko zmieniających się warunków, wobec tak szybkiego tempa zmian trzeba powierzyć rzeczywistość temu, który jest jej Panem. Jeśli On przyszedł na ten świat, aby Go zbawić to przecież nie na darmo.

Coś dobrego z nim robi. Życzę na początku tego nowego roku, aby wszelkie lęki i obawy dotyczące przyszłości mimo wszystko zwyciężała radość i nadzieja. Warto może dziś szczególnie powtórzyć za Kochanowskim:

„Kto się w opiekę odda Panu swemu
A całym sercem szczerze ufa Jemu
Śmieie rzec może: mam obrońcę Boga
Nie przyjdzie na mnie żadna straszna trwoga”

Z modlitwą i oddaniem

ks. Tomasz Gędek

redaktor naczelny

Kaplica św. Małgorzaty i św. Judyty. Rys. J. Pulchny

Święto Objawienia Pańskiego – Trzech Króli

„Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzelśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon” (Mt 2,1.2)

Oreędzie Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji XX Światowego Dnia Młodzieży

(oreędzie, napisane w końcu 2004r, skierowane jest do młodych, ale słowa Świętego odnoszą się do wszystkich ludzi.)

Drodzy młodzi!

1. W tym roku obchodziliśmy XIX Światowy Dzień Młodzieży, rozważając pragnienie wyrażone przez niektórych Greków, przybyłych do Jerozolimy na święto Paschy: "Chcemy ujrzeć Jezusa" (J 12,21). I oto teraz jesteśmy w drodze do Kolonii, gdzie w sierpniu 2005 roku odbędzie się XX Światowy Dzień Młodzieży. "Przybyliśmy oddać Mu pokłon" (Mt 2,2): taki jest temat najbliższego światowego spotkania młodych. To temat, który pozwala młodym wszystkich kontynentów duchowo przebyć drogę Mędrców, których relikwie - według pobożnej tradycji - czczone są właśnie w tym mieście oraz tak jak oni spotkać Mesjasza wszystkich narodów. W istocie, światło Chrystusa rozjaśniało już umysły i serca Mędrców. "Ruszyli w drogę" (Mt 2,9) - opisuje ewangelista - z odwagą udając się na nieznane drogi i podejmując długą i niełatwą podróż. Nie wahali się pozostawienia wszystkiego, aby pójść za przewodem gwiazdy, którą zobaczyli na Wschodzie (por. Mt 2,1). Naśladując Mędrców, również wy, drodzy młodzi,

przygotujcie się, aby ze wszystkich stron świata odbyć "podróż" do Kolonii. Ważne jest nie tylko, abyście zatroszczyli się o organizację praktyczną Światowego Dnia Młodzieży lecz, abyście zadbali w pierwszym rzędzie o przygotowanie duchowe, w klimacie wiary i słuchania Słowa Bożego. 2. "A oto gwiazda ... szła przed nimi, aż przysłała i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię" (Mt 2,9). Mędrcy dotarli do Betlejem, gdyż pozwoli się posłusznie prowadzić gwieździe. Co więcej, "gdy ujrzeli gwiazdę, bardzo się uradowali" (Mt 2,10). To ważne, najdrożsi, by nauczyć się obserwować znaki, przez które Bóg nas wzywa i nami kieruje. Kiedy jesteśmy świadomi, że to On nas prowadzi, wówczas serce doświadcza autentycznej głębokiej radości, której towarzyszy żywe pragnienie spotkania Go oraz stały wysiłek, by posłusznie Go naśladować. "Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją" (Mt 2,11). Na pierwszy rzut oka nic nadzwyczajnego. A jednak to Dziecię jest inne od pozostałych: jest

to Jednorodzony Syn Boży, który ogołocił się ze swej chwały (por. Flp 2,7) i zstąpił na ziemię, aby umrzeć na krzyżu. Wszedł pośród nas i stał się ubogim, aby przyoblec nas Bożą chwałą, której w pełni doświadczymy w niebie, naszej błogosławionej ojczyźnie. Któż mógłby wymyślić większy znak miłości? Patrzymy w zdumieniu na misterium Boga, który uniżył samego siebie, by przyjąć naszą ludzką naturę, i złożył siebie za nas w ofierze na krzyżu (por. Flp 2, 6-8). W swym ubóstwie przyszedł ofiarować grzesznikom zbawienie Ten, który — jak przypomina nam św. Paweł — «będąc bogatym, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacić» (2 Kor 8, 9). Jak podziękować Bogu za tyle przychylności i dobroci?

3. Mędrcy spotkali Jezusa w Bet-lehem, co oznacza «dom chleba». W ubogiej grocie betlejemskiej leży złożone na garstce siana «ziarno pszenicy», które gdy obumrze, przyniesie «plon obfity» (por. J 12, 24). Mówiąc o sobie i o swojej zbawczej misji, Jezus w okresie swego życia publicznego będzie nawiązywał do obrazu chleba. Powie: «Ja jestem chlebem życia», «Ja jestem chlebem, który z nieba zstąpił», «Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, [wydane] za życie świata» (J 6, 35. 41. 51).

Przemierzając z wiarą drogę Odkupiciela od ubożego złóbka aż po opuszczenie na krzyżu, pojmujemy lepiej tajemnicę Jego miłości zbawiającej ludzkość. Dziecię, złożone w żłobie przez Maryję, jest Człowiekiem-Bogiem, który zostanie przybity do krzyża. Ten sam Odkupiciel jest obecny w sakramencie Eucharystii. W tajni betlejemskiej pozwoił się adorować Maryi, Józefowi i pasterzom jako bezbronnie niemowlę; w konsekrowanej hostii adorujemy Go jako sakramentalnie obecnego w ciele, krwi, duszy i Bóstwie, ofiarującego się nam jako pokarm na życie wieczne. Tak więc Msza św. staje się prawdziwym spotkaniem miłości z Tym, który wydał całego siebie za nas. Drodzy młodzi, nie wahajcie się przyjąć Jego zaproszenia «na ucztę Godów Baranka» (por. Ap 19, 9). Słuchajcie Go, przygotowujcie się w należyty sposób i przystępujcie do Sakramentu Ołtarza, zwłaszcza w tym Roku Eucharystii (październik 2004 r. — październik 2005 r.), który ogłosiłem dla całego Kościoła.

4. «Padli na twarz i oddali Mu pokłon» (Mt 2, 11). Jeśli w Dzieciątku, które Maryja trzyma w ramionach, Mędrcy rozpoznają i adorują oczekiwanego przez narody i zapowiedzianego przez proroków Mesjasza, to my dzisiaj możemy Go adorować w Eucharystii i uznać za naszego Stwórcę, jedynego Pana i Zbawiciela.

«I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę» (Mt 2, 11). Dary, które Mędrcy ofiarują Mesjaszowi, symbolizują prawdziwą adorację. Dając Mu złoto, podkreślają Jego królewskie Bóstwo;

dar kadzidła potwierdza, że jest On kapłanem Nowego Przymierza; wręczając mirrę, uznają w Nim proroaka, który przeleje swoją krew, by pojednać ludzkość z Ojcem.

Drodzy młodzi, również i wy ofiarujcie Panu złoto waszego życia, czyli dobrowolnie pójďte za Nim z miłości, wiernie odpowiadając na Jego wezwanie; niech wznosi się ku Niemu kadzidło waszej żarliwej modlitwy na Jego chwałę; ofiarujcie Mu mirrę, to znaczy wdzięczną miłość do Niego, prawdziwego Człowieka, który nas umiłował tak bardzo, że umarł niczym złoczyńca na Golgocie.

5. Oddawajcie cześć Jedynemu prawdziwemu Bogu, przyznając Mu pierwsze miejsce w waszym życiu! Człowiek jest nieustannie wystawiany na pokusę bałwochwalstwa. Niestety, są ludzie, którzy szukają rozwiązania problemów w praktykach religijnych nie dających się pogodzić z wiarą chrześcijańską. Nietrudno jest ulec wierze w mity łatwego sukcesu i władzy; niebezpieczne jest przyjęcie mglistych koncepcji sacrum, przedstawiających Boga pod postacią energii kosmicznej lub w inny sposób, niezgodny z nauką katolicką.

Młodzi przyjaciele, nie ulegajcie fałszywym iluzjom i chwilowym modom, po których nierzadko pozostaje tragiczna pustka duchowa! Nie ulegajcie powabom pieniądza, konsumpcjonizmu oraz przewrotnej przemocy, prezentowanym czasem w środkach przekazu.

Adoracja prawdziwego Boga jest formą autentycznego oporu wobec bałwochwalstwa jakiegokolwiek rodzaju. Adorujcie Chrystusa: On jest Skałą, na której możecie budować waszą przyszłość oraz bardziej sprawiedliwy i solidarny świat. Jezus jest Księciem Pokoju, źródłem przebaczenia i pojednania, On może uczynić braćmi wszystkich członków rodziny ludzkiej.

6. «Inną drogą udali się z powrotem do swojego kraju» (Mt 2, 12). Ewangelia dodaje, że po spotkaniu Chrystusa Mędrcy powrócili do swego kraju «inną drogą». Ta zmiana szlaku może symbolizować nawrócenie, do którego spotykający Jezusa są wezwani, by stali się prawdziwymi czcicielami, zgodnie z Jego pragnieniem (por. J 4, 23-24). Znaczy to, że będą naśladowali Jego sposób postępowania i stawali się — jak pisze apostoł Paweł — «ofiarą żywą, świętą, Bogu miłą». Następnie apostoł przestrzega, byśmy nie ulegali mentalności tego świata, lecz przemieniali się i odnawiali umysł, «abyśmy umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu miłe i co doskonałe» (por. Rz 12, 1-2).

Słuchanie Chrystusa i adorowanie Go pomaga dokonywać odważnych wyborów, podejmować decyzje niekiedy heroiczne. Jezus jest wymagający, ponieważ pragnie naszego prawdziwego szczęścia. Niektó-

rych powołuje, by zostawili wszystko i poszli za Nim w życiu kapłańskim lub konsekrowanym. Niech ci, którzy usłyszą to wezwanie, nie boją się odpowiedzieć Mu «tak» i niech wspaniałomyślnie pójda za Nim. Jednakże oprócz powołań do szczególnej konsekracji istnieje powołanie właściwe każdemu ochrzczoneму: również i ono jest powołaniem do tej «wysokiej miary» zwyczajnego życia chrześcijańskiego, która wyraża się w świętości (por. Novo millennio ineunte, 31). Kiedy spotykamy Chrystusa i przyjmujemy Jego Ewangelię, zmienia się życie, i rodzi się potrzeba przekazania innym własnego doświadczenia.

Tak wielu naszych współczesnych nie poznało jeszcze miłości Bożej albo też próbują oni wypełnić swe serce bezwartościowymi namiastkami. Konieczne trzeba zatem być świadkami miłości, którą kontemplujemy w Chrystusie. Zaproszenie do uczestnictwa w Światowym Dniu Młodzieży skierowane jest również do was, drodzy przyjaciele, którzy nie jesteście ochrzczeni albo nie utożsamiacie się z Kościołem. Czyż nie jest prawdą, że również i wy jesteście spragnieni Absolutu i szukacie «czegoś», co nadałoby sens waszemu życiu? Zwróćcie się do Chrystusa, a nie doznacie zawodu.

7. Droga młodzieży, Kościół potrzebuje prawdziwych świadków, by prowadzić nową ewangelizację: potrzebuje mężczyzn i kobiet, których życie przemieniło spotkanie z Jezusem; potrzebuje mężczyzn i kobiet zdolnych do przekazania innym tego doświadcze-

Impresje z Ameryki Południowej (2)

Polskimi śladami po Brazylii - Porto Alegre

Po wypoczynku na pięknej wyspie Świętej Katarzyny, na której usadowiło się miasto Florianopolis z 43 nadatlantyckimi plażami, kolejnym przyjemnym przystankiem na trasie naszej eskapady okazało się Porto Alegre - licząca 1,4 mln mieszkańców stolica stanu Rio Grande do Sul. Jest to kraina gauchos – potomków włoskich i hiszpańskich kolonistów, których stereotypowy wizerunek przypomina charakterem północnoamerykańskich kowbojów: to smagli machos w płaskich kapeluszach z rondem, czerwonych chustach pod brodą, workowatych spodniach i skórzanych butach, nieodstępujący swoich koni i czarki z mate, ulubionym napojem w tej części Ameryki Południowej.

My jednak szukaliśmy czegoś zupełnie innego... Różne zbiegi okoliczności doprowadziły nas po nitce do... restauracji polskiej w Porto Alegre! Okazało się, że prowadzi ją po dziś dzień pan Jurek Kowalczyk – nestor rodu Kowalczyków i Jakubowskich, którzy w 1929 roku osiedli w Brazylii. 83-letni pan Jerzy urodził się już w tamtych stronach, niemniej płynność jego polszczyzny może wręcz zadziwiać. Jak przyznał w rozmowie z nami, rodzice bardzo pilnowali tego, aby za-

nia. Kościół potrzebuje świętych. Wszyscy jesteśmy powołani do świętości, i tylko święci mogą odnowić ludzkość. Tą drogą ewangelicznego heroizmu poszło przed nami wielu innych, i zachęcam was, byście często prosili ich o wstawiennictwo. W czasie spotkania w Kolonii poznacie lepiej niektórych z nich: św. Bonifacego, apostoła Niemiec, oraz świętych kolońskich, w szczególności Urszulę, Alberta Wielkiego, Teresę Benedyktę od Krzyża (Edytę Stein) i bł. Adolfa Kolpinga. Pośród nich chciałbym zwrócić szczególną uwagę na św. Alberta i św. Teresę Benedyktę od Krzyża, którzy przyjęli tę samą wewnętrzną postawę co Mędrcy i żarliwie szukali prawdy. Nie wahali się oni oddać zdolności swego umysłu na służbę wierze, dając w ten sposób świadectwo, że wiara i rozum są powiązane i nawzajem się do siebie odwołują.

Drodzy młodzi w duchowej pielgrzymce do Kolonii, Papież towarzyszy wam swoją modlitwą. Niech Maryja, «Niewiasta Eucharystii» i Matka Mądrości, umacnia was w drodze, oświeca wasze wybory, uczy was kochać to, co prawdziwe, dobre i piękne. Niech was prowadzi do swego Syna, bowiem On tylko może zaspokoić najgłębsze oczekiwania umysłu i serca człowieka.

*Z moim błogosławieństwem!
Castel Gandolfo, 6 sierpnia 2004 r.*

Joannes Paulus n. II

wsze i wszędzie mówił do nich po polsku. Restaurację z typowo polskim menu otwarto w roku 1996, z inspiracji śp. mamy pana Jurka. Obecnie głównym menedżerem jest córka, pani Janina, która może poszczycić się typowo słowiańską urodą. Gdy odwiedzaliśmy ich

Żłobek im. Jana Pawła II prowadzony w Porto Alegre przez Siostry Służebniczki Maryi

25 listopada, restauracja była już bogato przystrojona na Święta Bożego Narodzenia: stała piękna choinka, zawieszono wieńce z bańkami i inne typowo polskie ozdoby. Gdyby ktoś przypadkiem znalazł się w tamtych stronach, polecamy kontakt: <http://www.polska-restaurante.com.br/>, rua João Guimarães, 377, Porto Alegre - RS - Brasil. W jadłospisie można oczywiście znaleźć pierogi, bigos, polskie zupy, jednak najcenniejszy jest już sam fakt istnienia polskiego przysiółka w tak odległej krainie.

Kolejna niespodzianka z cyklu „polonica brazylijskie” czekała na nas nieopodal Avenida Polonia. Poszukując polskiego kościoła, napotkaliśmy przedszkole prowadzone przez siostry misjonarki. Nie znając jeszcze nazwy zgromadzenia, zwróciliśmy uwagę na wizerunek bł. Edmunda Bojanowskiego zawieszony w szkolnej gablotce. Okazało się, że mamy do czynienia z Brazylijkami ze Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, których Dom Generalny znajduje się w wielkopolskim Luboniu. Po krótkiej próbie rozmowy, siostry szybko zaprowadziły nas do pobliskiego Domu Prowincjalnego, gdzie czekała już na nas Polka, siostra Regina! I w ten sposób, mimo początkowych problemów z komu-

nikacją, wszystko się wyjaśniło. Siostra Regina przebywała w Porto Alegre na 3-miesięcznym intensywnym kursie językowym, by po powrocie do Polski móc pełnić funkcję koordynatorki Domu Generalnego z Prowincją Brazylijską.

Siostry, których głównym charyzmatem jest opieka nad najmłodszymi dziećmi, prowadzą żłobek w ubogiej dzielnicy nieopodal stadionu Gremio. Nie są to może jeszcze fawele, ale i tak placówka w tej niezbyt sympatycznej okolicy stanowi promyk nadziei dla jej mieszkańców. Dość wspomnieć, że trzeba było postawić gruby mur od ulicy, aby ograniczyć ryzyko zranienia przebywających na podwórku dzieci przypadkowym strzałem z broni palnej, co bywa tam na porządku dziennym.

Przy okazji dowiedzieliśmy się, że niestety po śmierci ostatniego duszpasterza polskiego, co nastąpiło około trzy lata temu, nikt nie przyszedł na jego miejsce i mszy polskiej w pobliskim kościele pod wezwaniem Panny Jasnogórskiej (Nuestra Señora de Monte Clara) już się nie odprawia. I tak, co można stwierdzić z żalem, kończy się pewna historia...

Cdn.

Maria Gracja Krzyżanowska

Fot. Maciej Krzyżanowski

Jeszcze Polska nie zginęła - Pan Jurek Kowalczyk z córką Janiną

Z siostrą Reginalą i pozostałymi siostrami ze Zgromadzenia Służebniczek Maryi w Porto Alegre

Restauracja Polska pod palmami w Porto Alegre

Kościół polski pod wezw. MB Częstochowskiej w Porto Alegre

Parafialny Klub Seniora w kościele św. Katarzyny

11 grudnia kolejny krakowski kościół otworzył przed nami swoje tajemnice. Stało się tak za sprawą naszego ks. Proboszcza Stanisława, który zorganizował wizytę i ks. Marka - Proboszcza parafii św. Katarzyny, który był naszym niezrównanym przewodnikiem.

Powstanie tego zespołu klasztorowego w powstającym właśnie mieście Kazimierz związane jest ze sprowadzeniem przez Kazimierza Wielkiego z Pragi augustianów. Miało to miejsce w 1342 - z tą datą wiąże się rozpoczęcie budowy zespołu klasztorowego.

Było to ogromne przedsięwzięcie, budowa trwała przez długie lata. Przeciagała się także z powodu kataklizmów, które nawiedzały Kazimierz. W 1443 wskutek trzęsienia ziemi runęło sklepienie nawy - odbudowywano je do 1505. W XVI w. kościół nawiedziły kolejne kataklizmy - powódź w 1534 oraz pożar w 1556r.

Burzliwa historia również nie oszczędzała tego miejsca. W trakcie potopu szwedzkiego urządzono tutaj lazaret. Lata zaborów dla kościoła były najcięższymi; jeszcze w 1786 r. dotknęło go kolejne trzęsienie ziemi. Wkrótce potem Austriacy, którzy przejęli władzę w Krakowie, dokonali kasaty zakonu (powrócił tu w 1814), zamienili kościół na skład broni, a następnie na magazyn słomy i siana. Stan kościoła był na tyle tragiczny, że w 1827 Senat Wolnego Miasta Krakowa zamierzał go zburzyć. Interwencja biskupa Skórkowskiego i następnie utworzenie w 1833 komitetu odnowy kościoła spowodowały, że zespół ten nie podzielił losu wielu zburzonych w tym okresie zabytków.

W okresie międzywojennym przez pewien czas w budynkach klasztornych funkcjonowała bursa studencka (funkcjonuje obecnie). Podczas okupacji hitlerowskiej niemal wszystkich zakonników wywieziono do obozów koncentracyjnych. W 1942 kościół św. Katarzyny został kościołem parafialnym. W okresie komunistycznym rozwiązano w Polsce zakon augustianów, który został reaktywowany w Krakowie dopiero w 1993 roku.

W kościele znajduje się wiele cennych zabytków: najcenniejszym freskiem jest gotycko-renesansowy, cudowny i otoczony szczególnym kultem, wizerunek Matki Boskiej Pocieszenia, znajdujący się w wydzielonej z krążganków kaplicy. Jest to prawdopodobnie najstarszy cudowny wizerunek maryjny w Polsce. Na krążgankach zachował się zespół renesansowych i gotyckich fresków, a wśród nich Misericordia Domini (ok. 1470, przemalowany w XVI w., otoczony kultem) - „Św. Augustyn nadaje regułę augustianom”.

Kościół św. Katarzyny wyróżnia się wśród innych świątyń przynajmniej dwoma istotnymi wartościami, dotyczącymi jednak bardzo różnych obszarów.

Pierwszy z nich to obszar duchowy, związany z kultem św. Rity. Od wielu lat augustianie propagują kult Włoszki, wielkiej świętej augustianki, patronki spraw trudnych i bez nadziejnych - św. Rity. 22 każdego miesiąca przy ołtarzu ku jej czci odprawia się Mszę świętą w intencjach zgłaszanych przez wiernych, prosząc o wstawiennictwo Świętej u Boga. Za przyczyną św. Rity wierni otrzymują wciąż niezliczone łaski. My, wraz z ks. Markiem, modliliśmy się do Świętej słowami litanii - Święta Rito, Patronko w sprawach rozpaczliwych, módl

się za nami.

Istotne znaczenie ma akustyka kościelnego wnętrza, która sprawia, że odbywają się tu koncerty znanych orkiestr i zespołów. Co ciekawe - wnętrze świątyni stało się „pudłem rezonansowym” po trzęsieniach ziemi.

Zwiedziliśmy budowlę przy ul. Augustiańskiej i Skałecznej od najwyższych pięter aż do piwnic, poznając wiele tajemnic kościoła i klasztoru. Zobaczyliśmy, jak te obiekty pięknieją, a to wszystko za sprawą czterech! tak czterech zakonników, pod których opieką się znajdują. To musi być heroiczna praca.

Dziękujemy ks. Markowi za umożliwienie nam poznania kościoła i klasztoru w znacznie szerszym wymiarze niż trafia się to turystom. Za interesujące opowieści, te poważne, duchowe i żartobliwe. Z całego serca - Bóg zapłać, księżo Marku.

A dziękując naszemu ks. Proboszczowi - prosimy o więcej.

B. Skrzyńska

Fot. Jacek Michalowski

Wizyta duszpasterska

Święta Bożego Narodzenia to święta pełne miłości, braterstwa i radości. Wśród chrześcijan wytwarzają one szczególną więź i poczucie wspólnoty przez przeżywanie prawdy o Wcieleniu Bożego Słowa i zstąpieniu Syna Bożego na ziemię. Klimat tych Świąt sprawia, że ludzie w tym okresie chcą być blisko siebie, chcą ten czas przeżywać razem w rodzinie przy stole wigilijnym. Pięknym zwyczajem jest odwiedzanie w tych dniach świątecznych swoich krewnych, przyjaciół, a także ludzi samotnych. Na ulicach, w domach i na klatkach schodowych słysząc śpiew kolędników, którzy wędrują od domu do domu z życzeniami. Nie dziwi więc nikogo w tym czasie widok kapłana, duszpasterza odwiedzającego domy swoich parafian. Tradycja kolędowania sięga dalekiej przeszłości. Już we wczesnośredniowiecznych dokumentach kościelnych natrafiamy na ślady kolędowania w okresie świąt Bożego Narodzenia jako formę bezpośredniego kontaktu z wiernymi w bardzo rozległych wtedy obszarowo parafiach. Uzasadnienia tej praktyki doszukiwano się już dawno m.in. w zapisie Ewangelii św. Łukasza mówi, iż Chrystus polecił swoim 72 uczniom, aby szli „do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść miał” (Łk 10, 1-12).

Mało kto wie, że do tych bożonarodzeniowych odwiedzin parafian, kapłan, przez przyjęcie urzędu posługiwania duszpasterskiego, jest zobowiązany na mocy Kodeksu Prawa Kanonicznego celem wzajemnego poznania się. Czytamy w nim: „Ks. Proboszcz winien nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując” (kan. 529 § 1 KPK). Tradycja wizyty duszpasterskiej, zwanej popularnie „kolędą” zawiera w sobie bogactwo znaków i treści.

- Piękna i głęboka jest treść śpiewanych tradycyjnie kolęd, które są zwiastowaniem radości o narodzeniu Bożego Syna, który chce być "Bogiem z nami". Otwierając drzwi domu, mieszkania, zapraszamy Emmanuela, by się narodził w każdym człowieku, w każdej rodzinie i w każdym sercu.
- Kulminacyjnym punktem odwiedzin kapłana jest odczytanie w rodzinie fragmentu Pisma św. o narodzeniu Pana Jezusa oraz bogate w treści modlitwy o błogosławieństwo dla mieszkańców, np: "Panie, pobłogosław nam, błogosław ten dom i jego mieszkańców, daj im anioła za stróża, aby strzegł, osłaniał i bronił ich przez Jezusa Chrystusa". Po odmówieniu modlitwy Pańskiej, której nauczył nas Jezus Chrystus, preferuje się odmówienie modlitw wstawienniczych za rodzinę, za dzieci, za małżonków, za chorych i samotnych.
- Niestety zanika już zwyczaj umieszczania na drzwiach domu symboli: C+M+B. Co oznaczają litery: C+M+B? Św. Augustyn odczytuje w tych znakach chrześcijańską myśl: "Christus Multorum Benefactor", czyli: "Chrystus dla wielu jest dobroczyńcą". Starochrześcijańskie tłumaczenie, zbliżone do myśli św. Augustyna, jest złączone z treścią modlitw kolędowych: „Christus Mansionem Benedicat" - "Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu". Jest to również nawiązanie do wydarzeń Starego Testamentu, gdzie oznaczenie domów krwią baranka paschalnego miało chronić dom i jego mieszkańców od nieszczęścia, było także publicznym wyznaniem do jakiej wspólnoty religijnej się należy. Tak więc chrześcijanie, którzy przyjmują kapłana z wizytą duszpasterską dają również w ten sposób, świadectwo swojej przynależności do Kościoła.

Prośby z okazji wizyty duszpasterskiej

Miło, kiedy podczas odwiedzin kolędowych bierze w nich udział cała rodzina.

Tematem wizyty duszpasterskiej, są przede wszystkim kwestie natury religijnej. Niekiedy ta krótka i raczej symboliczna wizyta staje się okazją do podjęcia bardzo ważnej i trudnej sprawy, która wymaga poświęcenia zdecydowanie większej ilości czasu. Dlatego jeśli zachodzi taka potrzeba i ktoś potrzebuje dłuższej rozmowy, właśnie na kolędzie ma możliwość umówienia się z duszpasterzem w dogodnym dla obu stron terminie.

Na stole prosimy, aby było Pismo św., krzyż, świece, woda święcona i kropidło. Zazwyczaj parafianie z radością oczekują na przybycie swojego duszpasterza, goszcząc go w progach swojego domu. Niestety zdarzają się, też i pewne trudności, z jakimi spotyka się kapłan podczas kolędy: Zamknięte drzwi, nie zawsze muszą oznaczać niechęć do księdza ze strony parafian. Najczęstszym dziś tego powodem jest po prostu praca domowników, i różne obowiązki, które uniemożliwiają wspólne spotkanie. Niejednokrotnie problemy z przyjęciem księdza w domu mają „wierzący” stojący z boku Kościoła, lub „wierzący - niepraktykujący”, żyjący w związkach niesakramentalnych, z którymi, jeżeli mają takie życzenie, również pragniemy się wspólnie pomodlić i porozmawiać.

Jeśli ktoś jest nieobecny w domu (z różnych przyczyn), a ma życzenie wizyty duszpasterskiej, może zawsze skontaktować się osobiście lub telefonicznie z kapłanem, aby umówić się na kolędę w innym dogodnym terminie. Warto, byśmy odwiedziny kolędowe przeżywali w duchu radości bożonarodzeniowej, w duchu modlitwy, serdecznej rozmowy z duszpasterzami. Niech błogosławieństwo Boże w czasie kolędy, chroni nasz dom, nasze rodziny i umacnia nas na drodze chrześcijańskiego życia.

Ks. Stanisław Sudol
Proboszcz

KOLĘDA O PROMYKU

Gwiazdy szepczą nad głową
księżyc bawi rozmową...
w świata zakątku skromnym
...nie ma domu bezdomny...

Nie – nie jesteś bezdomny
mieszkasz w sercu ogromnym:
w czułym Życia spełnieniu
...Boży dom w Twym wzruszeniu

Gwiazdy świecą i grają
do stóp moich padają...
na cóż blask milionkrotnie
...nie ma sensu samotny...

Nie – nie jesteś samotny
trwasz w objęciu Trzykrotnym:
w świętym Życia pragnieniu
... Boży sens w Twym spojrzeniu

Gwiazdy nucą o mocy
senni nocni prorocy
cóż mi blask ich przymilny
...nie ma siły bezsilny...

Nie – nie jesteś bezsilny
Ty w miłości tak pilny:
promyk pociechy dajesz
... Bożą wszechmoc dostajesz

Gwiazdy latarnie boskie
dni zwiastują beztroskie
dnieje noc mrok jaśnieje
...Boży Syn promienieje!

Plan kolędy – 2014/2015 r.

KS. PROBOSZCZ

27.XII. 2014 r. – SOBOTA – 10.00.
UL. KORZENIOWSKIEGO /CAŁA/

28.XII. 2014 r. – NIEDZIELA – 15.00.
UL. FILARECKA 2 – 13

29.XII. 2014 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.00.
UL. FILARECKA 14 – 17B

30.XII. 2014 r. – WTOREK – 15.00.
UL. FILARECKA 18 – 24

3.I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00.
UL. SŁONECZNIKOWA / CAŁA /
UL. LESZCZYNOWA / CAŁA /
UL. PIASTOWSKA / CAŁA /
UL. PRZEGON / CAŁA /

4.I. 2015 r. – NIEDZIELA – 15.00.
UL. WŁÓCZKÓW 2 - 8

5.I. 2015 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.00.
UL. WŁÓCZKÓW 10 - 22

7.I.2015 r. – ŚRODA – 15.00.
UL. KRASZEWSKIEGO 1 – 4

8.I. 2015 r. – CZWARTEK – 15.00.
UL. KRASZEWSKIEGO 5 - 19

9.I.2015 r. – PIĄTEK – 15.00.
UL. KRASZEWSKIEGO 21 - 34

10.I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00.
UL. STACHOWICZA / CAŁA /

12.I. 2015 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.00.
UL. ŻŁOTA / CAŁA /
UL. ROBLA / CAŁA /
UL. WYROBKA / CAŁA /
UL. FURGALSKIEGO / CAŁA /

13.I. 2015 r. – WTOREK – 15.00.
UL. STRZELNICA / CAŁA /
UL. GRUDZIŃSKIEGO / CAŁA /

15.I. 2015 r. - CZWARTEK – 15.00.
UL. KRZYWICKIEGO / CAŁA /
UL. BĄKOWSKIEGO / CAŁA /
UL. BOROWEGO / CAŁA /

17.I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00.
UL. TONDOSA / CAŁA /
UL. ROMERA / CAŁA /
UL. L. WĘGIERSKIEGO / CAŁA /

KS. KRZYSZTOF KRAWCZYK

29.12. 2014 r. – PONIEDZIAŁEK - 15.00
UL. LELEWELA nr 2-11

30.12. 2014 r. – WTOREK - 15.00
UL. LELEWELA nr 12-18

3.01. 2015 r. – SOBOTA - 10.00
UL. KSIĘCIA JÓZEFA nr 1-65c

5.01. 2015 r. – PONIEDZIAŁEK - 15.00
UL. WODOCIĄGOWA

7.01. 2015 r. – ŚRODA - 15.00
UL. BŁ. BRONISŁAWY,
UL. ANCZYCA

8.01. 2015 r. – CZWARTEK - 15.00
UL. GONTYNA

9.01. 2015 r. – PIĄTEK - 15.00
UL. BIAŁE WZGÓRZA,

10.01. 2015 r. – SOBOTA - 10.00
UL. KSIĘCIA JÓZEFA nr 71-123

12.01. 2015 r. - PONIEDZIAŁEK - 15.00
UL. DOJAZDOWA,
UL. JASKÓŁCZA

13.01. 2015 r. – WTOREK - 15.00
UL. KOŚCIUSZKI – NIEPARZYSZTE nr 17-75

14.01. 2015 r. – ŚRODA - 15.00
UL. KOŚCIUSZKI – PARZYSZTE nr 18-84

15.01. 2015 r. – CZWARTEK - 15.00
UL. RYBNA,
UL. KAMEDULSKA,
UL. BRÓZDOWA,
UL. PAJĘCZA

16.01. 2015 r. – PIĄTEK - 15.00
UL. KOMOROWSKIEGO nr 1-6

17.01. 2015 r. – SOBOTA - 10.00
UL. KOMOROWSKIEGO nr 7-12

19.01. 2015 r. - PONIEDZIAŁEK - 15.00
UL. UKRYTA

20.01. 2015 r. – WTOREK - 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA nr 2-6

21.01. 2015 r. – ŚRODA - 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA nr 7-20

22.01. 2015 r. – CZWARTEK - 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA nr 22-24

23.01. 2015 r. – PIĄTEK - 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA nr26

Plan kolędy – 2014/2015 r.

KS. TOMASZ GĘDŁEK

27.12. 2014 r. – SOBOTA – 9.00.
UL. SENATORSKA 25

29.12. 2014 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.00.
UL. SENATORSKA 1-23

30.12. 2014 r. – WTOREK – 15.00.
UL. SENATORSKA 24

08.01. 2015 r. – CZWARTEK – 19.00.
UL. SENATORSKA 26

09.01. 2015 r. – PIĄTEK – 17.00.
UL. SENATORSKA 27

10.01. 2015 r. – SOBOTA – 9.00.
UL. EMAUS 19-57

13.01. 2015 r. – WTOREK – 17.00
UL. EMAUS 3-16A

14.01. 2015 r. – ŚRODA – 15.00.
UL. FAŁATA 2, 4

15.01. 2015 r. – CZWARTEK – 17.00.
UL. FAŁATA 9

16.01. 2015 r. – PIĄTEK – 17.00.
UL. FAŁATA 11

17.01. 2015 r. – SOBOTA – 9.00.
UL. MLASKOTÓW,
UL. GHANDIEGO,
UL. LAJKONIKA,
UL. JAXY GRYFITY

20.01. 2015 r. – WTOREK – 17.00.
UL. FAŁATA 12

21.01. 2015 r. – ŚRODA – 15.00.
UL. FAŁATA 13, 14

22.01. 2015 r. – CZWARTEK – 17.00.
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 7A-33A

23.01. 2015 r. – PIĄTEK – 17.00.
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 34 - 49

24.01. 2015 r. – SOBOTA – 9.00.
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 50 - 94

27.01. 2015 r. – WTOREK – 17.00.
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 95 – 124C

28.01. 2015 r. - ŚRODA – 15.00.
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 152 – 202

31.01. 2015 r. – SOBOTA – 9.00
UL. KRÓLOWEJ JADWIGI 126B – 150

KS. RYSZARD PŁYWACZ

27.XII. 2014 r. – SOBOTA – 10.00
UL. FABIAŃSKICH (CAŁA),
UL. SAWICKIEGO(CAŁA),
UL. OWCY ORWICZA (CAŁA)

29.XII. 2014 r.- PONIEDZIAŁEK - 15.00.
UL. MAŁCZEWSKIEGO (CAŁA),
UL. DROŻYNA (CAŁA),
UL. ZAŚCIANEK (CAŁA)

30.XII. 2014 r. – WTOREK – 15.00
UL. HOFMANA (CAŁA)

3.I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00
UL. POD SIKORNIKIEM (CAŁA)

5.I. 2015 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.00
UL. KASZTELAŃSKA (CAŁA)

7.I. 2015 r. – ŚRODA – 15.00
UL. SALWATORSKA 1,1A,1B,3,4,5,11,11A,11B,12

8.I. 2015 r. – CZWARTEK – 15.00
UL. SALWATORSKA 13, 16, 18, 22, 23

9.I. 2015 r. – PIĄTEK – 15.00
UL. SALWATORSKA NIEPARZYSZTE 25-35

10.I. 2015 r. - SOBOTA – 11.00
UL. FOCHA (CAŁA)

13.I. 2015 r. - WTOREK – 15.00
UL. SYROKOMLI 3-11

14.I. 2015 r. – ŚRODA – 15.00
UL. SYROKOMLI 12-18

15.I. 2015 r. – CZWARTEK – 15.00
UL. SYROKOMLI 19-26

16.I. 2015 r. – PIĄTEK – 15.00
UL. PRUSA 1-3

17.I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00
UL. UJEJSKIEGO (CAŁA)

20.I. 2015 r. - WTOREK – 15.00
UL. PRUSA 4-9

21. I. 2015 r. – ŚRODA – 15.00
UL. PRUSA 10-16

22. I. 2015 r. – CZWARTEK – 15.00
UL. PRUSA 17-23

23. I. 2015 r. – PIĄTEK – 15.00
UL. PRUSA 24-39

24. I. 2015 r. – SOBOTA – 10.00
AL. KRASIŃSKIEGO (CAŁA)

„Kultury byłej Jugosławii - między Wschodem i Zachodem”

W czwartek, 18 grudnia mieliśmy okazję wysłuchać wykładu pana prof. Macieja Czerwińskiego. Wykład nosił tytuł „Kultury byłej Jugosławii - między Wschodem i Zachodem”.

Jak mówi Pan Profesor, w byłej Jugosławii spotkały się wszystkie odłamy chrześcijaństwa (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm) oraz islam, a także najważniejsze zjawiska cywilizacyjne, charakterystyczne dla Śródziemnomorza, Europy Zachodniej, Środkowej i Bałkanów.

Wielokulturowość tego pogranicznego obszaru miała dwa skrajne oblicza, piękną koegzystencję i brutalny konflikt.

Zróznicowanie narodów wchodzących w skład byłej Jugosławii mogliśmy zobaczyć w architekturze – miasta leżące nad morzem z budownictwem podobnym do innych miast Śródziemnomorza, i te położone w głębi lądu, nawiązujące do kultury bizantyjskiej.

Interesujące jest współwystępowanie różnych religii – w wielu miastach, w bezpośrednim sąsiedztwie widzimy wieże katolickiej katedry, meczet z dominującym minaretem, kopułę cerkwi i dachy synagogi. Bardzo ciekawa była część wykładu dotycząca historii państwowości, (choć nie jestem pewna, czy to właściwe określenie),

ilustrowana mapami kolejnych stuleci, poczynając od IX wieku aż po rok 2000.

Opisując wielką różnorodność etniczną Bałkanów, Pan Profesor zwracał uwagę na wpływy okupantów - Węgier od północy oraz niewoli tureckiej w rejonach południowych.

Różnice kulturowe i religijne miały istotny – niestety bardzo negatywny - wpływ na przebieg procesu powstawania nowych państw na obszarze Bałkanów.

Po wykładzie, nasz Gość odpowiadał na szereg pytań. Było ich wiele, nie na wszystkie Pan Profesor zdążył odpowiedzieć, słuchacze mieli pewien niedosyt, ale pan Czerwiński obiecał, że jeszcze pojawi się w naszym klubie.

Barbara Skrzyńska

Fot. Ewa Wiatr

W Krakowie...

Było:

- W krakowskim Pałacu Sztuki mogliśmy do połowy grudnia oglądać wyjątkową wystawę zdjęć, a zwłaszcza fotokompozycji 3D. To jedyna tego typu wystawa w tej części Europy. Mogliśmy na niej podziwiać 50 prac Marka Saenderskiego. To artysta fotografik, tworzący wyjątkowe fotokompozycje. Jego prace są inspirowane sztuką surrealistyczną oraz krajobrazami z licznych wypraw fotograficznych autora, m.in. na Grenlandię, Islandię oraz do słowackich i austriackich jaskiń skalnych i lodowych. Do oglądania surrealistycznych obrazów potrzebny jest specjalny składany stereoskop, a także specjalne okulary. W kwietniu przyszłego roku dzieła Marka Saenderskiego zostaną pokazane w prestiżowej galerii Art. Place Berlin w stolicy Niemiec.

- W grudniu w Krakowie padła szczęśliwa szóstka w Lotto. Gracz miał wyjątkowe szczęście, bowiem zagrał tylko dwoma zakładami za 6 zł metodą na chybił trafił. W jednym z nich znalazł się zbiór sześciu wylosowanych w danym losowaniu liczb. Kraków na liście rankingu wszechczasów znajduje się dopiero na dziewiątym miejscu.

Jest:

- Strażnicy miejscy, policjanci, służby weterynaryjne, inspektorzy Krakowskiego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami oraz inne służby odpowiadające za porządek i bezpieczeństwo w mieście prowadzą wzmożone działania w związku z pojawiającymi się w mediach informacjami dotyczącymi przypadków zatrutego pożywienia znajdowanego przez krakowian w parkach, na miejskich zieleńcach i w innych miejscach psich spacerów. Policjanci i strażnicy miejscy prowadzą działania mające na celu identyfikację nienaturalnie zachowujących się osób, szczególnie w miejscach wyprowadzania psów.

- Kormorany coraz chętniej zimują pod Wawelem. W ostatnich latach przyrodnicy obserwują od późnej jesieni w Krakowie bardzo liczne stada ptaków z północy Europy, w tym także setki mew i kormoranów. Najliczniejsze wśród nich są łabędź niemy, mewa śmieszka, kaczka krzyżówka i całkiem czarna łyska. Mewy śmieszki, które przylatują na południe Polski, przede wszystkim z wybrzeży Łotwy, Estonii, pozostają w tych okolicach do początków marca. Z kolei mewy białogłowe pochodzą aż z nad Morza Czarnego. Spędzają całą zimę, gdyż jest tu dość łagodny klimat, a na niektórych odcinkach Wisły nie zamarza.

- Zakończył się etap prac przy zabytkowym kościółku pw. Św. Benedykta na Wzgórzu Lassoty na Podgórzu. Gotowa jest już elewacja zewnętrzna, w zimie archeolodzy będą pracować tylko we wnętrzu budynku. Renowacja miała trwać do sierpnia, ale nowe odkrycia spowodowały, że końca prac ciągle nie widać. Kościółek św. Benedykta, którego obecny kształt pochodzi z XVI w. stoi na miejscu wcześniejszej średniowiecznej świątyni. To jeden z najstarszych kościółków Krakowa. Prace prowadzone w ostatnich miesiącach odkryły wiele tajemnic skrywanych przez zabytek – zweryfikowały dotychczasowe przypuszczenia, ale i pozostawiły znaki zapytania. Wbrew wcześniejszym przypuszczeniom, pierwotna

budowla nie była rotundą i miała czworokątną nawę z półkolistą absydą, a budowle przedromańskie o takim kształcie nie występowały w tym rejonie. Nie jest wykluczone, że kościół, miał rotundę i że w trakcie budowy jego forma została zmieniona. W czasie prac archeolodzy odkryli groby zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynku. W wydrążonej skale, poniżej fundamentów, znaleziono szczątki chłopca pochowanego bez głowy, na brzuchu, z toporkiem umieszczonym w skrzyżowanych rękach. Na ścianie natomiast odnaleziono zamurwane czaszki – prawdopodobnie w ten sposób ktoś zabezpieczył szczątki odnalezione na pobliskim cmentarzu. Prace wokół kościoła zostały na razie zakończone, a wykopy zostały odpowiednio zabezpieczone tak, by można było do nich łatwo powrócić. Wszystkie odkryte relikty archeologiczne czekają na badanie. Przez zimę archeolodzy będą pracować wewnątrz budynku, ale na wiosnę ponownie zajmą się badaniem pochówków wokół kościółka. Miasto planuje rewitalizację Wzgórza Lassoty polegającą m. in. na uporządkowaniu zieleni oraz wykonaniu iluminacji kościółka i pobliskiego fortu Twierdzy Kraków „Benedykt”.

Będzie:

- Kopiec Kościuszki do wyburzenia albo do remontu? Magistracy urzędnicy mają dwie koncepcje ratowania punktu widokowego i miejsca związanego z historią Polski: albo remont, albo wyburzenie i usypanie od nowa. Jednak na tę chwilę przedstawiciel Miasta Krakowa nie jest w stanie podać daty rozpoczęcia prac. W drugiej połowie 2012 roku specjaliści dokonali analizy stanu geologicznego kopca i mieli opracować koncepcję ratowania. Jednak wyniki nie są pocieszające. W wyniku wykonanych prac stwierdzono, że analizowane osuwisko obejmuje całą bryłę kopca, jest ciągle aktywne i w razie braku odpowiedniego zabezpieczenia będzie nadal postępować, aż do zupełnego zniszczenia obiektu. Na podstawie serii pomiarowej reperów geodezyjnych można stwierdzić, że w obrębie terenu otaczającego Kopiec Kościuszki następują ciągle powolne ruchy zarówno w poziomie, jaki w pionie. Z informacji uzyskanych od osoby, która nadzorowała badania, wynika, że kopiec co roku obsuwa się około 0,5 metra. Naukowcy współpracujący z Przedsiębiorstwem Geologicznym SA po wykonaniu analiz opracowali dwie koncepcje ratowania kopca. Pierwszy wariant przewiduje wykonanie odwodnienia, zabezpieczenie przed osiadaniem kopca oraz stromych skarp przed zsuwaniem się materiału. Orientacyjny koszt tego rozwiązania oszacowano na kwotę prawie 5,5 mln. zł. Drugi wariant rozważany przez urzędników jest znacznie droższy od pierwszego. Za kwotę ponad 26 mln. zł. kopiec miałby iść do rozbiórki. Polegałoby to na rozebraniu kopca do poziomu murów oporowych i odbudowy całej bryły. Po zakończeniu czynności związanych z komunalizacją kopca zostaną podjęte dalsze działania w zakresie wyboru wariantu prowadzonych prac, a w konsekwencji określenie niezbędnych nakładów finansowych. – Jak wynika z dostępnych map Urzędu Miasta Krakowa, Kopiec Kościuszki oraz tereny do niego przyległe należą do Gminy Miejskiej Kraków, więc czynności re-komunalizacyjne nie stanowią problemu dla urzędników. Tylko budynki zostały wynajęte przez miasto podmiotom gospodarczym.

opr. Felicja Niedzielska

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

II NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM 4 I 2015 r.

1. Dzisiaj pierwsza niedziela miesiąca, dlatego po mszy św. będzie adoracja Najświętszego Sakramentu.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

we wtorek – UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO. Po każdej mszy św. błogosławieństwo kadzidła i kredy. Porządek mszy św. jak w każdą niedzielę. O godz. 19.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w I środę miesiąca – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po mszy św. zmianka różańcowa dla Wspólnoty Żywego Różańca.

w piątek – Po mszy św. wieczornej koronka do Miłosierdzia Bożego.

3. W naszej parafii przeżywamy wizytę duszpasterską czyli „kolędę”. Wizyta ma charakter liturgii sprawowanej w „domowym kościele” dlatego prosimy, aby stół był nakryty obrusem, na którym stoi krzyż z zapalonymi świecami oraz woda święcona (którą można zabrać do domu z przedsionka kościoła – obok zakrystii) Po wspólnej modlitwie i błogosławieństwie, okazja do duszpasterskiej rozmowy. Szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim.

4. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian i gości na koncert „Kolędy z szopką w tle” w wykonaniu Jacka Wójcickiego – śpiew, Anny Szałapak – śpiew, gościnnie, Haliny Jarczyk – skrzypce, Michała Chytrzyńskiego – skrzypce, Konrada Mastyla – pianino, który odbędzie się w kościele Sióstr Norbertanek 6 stycznia (wtorek) 2015 r. o godz. 18.00. Wstęp wolny.

5. W przyszłą niedzielę 12 stycznia na mszy św. o godz. 13.15. będzie uczestniczył chór Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Krakowie, a następnie po mszy św. odbędzie się koncert kolęd w wykonaniu młodzieży. W przyszłą niedzielę 12 stycznia na mszy św. o godz. 19.00. będzie uczestniczył chór akademicki „Agricola” Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, a następnie po mszy św. odbędzie się koncert kolęd w wykonaniu młodzieży akademickiej. Serdecznie zaprasza-

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Cytat z „Dzienniczka Siostry Faustyny”:

6/I.1937. Dziś w czasie Mszy św. pogrążyłam się bezwiednie w nieskończonym Majestacie Bożym. Cały ogrom miłości Bożej zalewał mi duszę, w tym szczególnym momencie poznałam, jak wielce się Bóg uniżył dla mnie - Ten Pan nad pany - a cóż jestem ja nędzna, że obcujesz tak ze mną. Zdumienie, jakie mnie ogarnęło po tej szczególnej łasce, trwało bardzo żywo przez dzień cały. (Dz 870)

Parafialny Klub Seniora (i nie tylko)

chce rozpocząć Nowy Rok w uroczysty sposób, dlatego też w pierwszej części spotkania pani Anna Urbańczyk postawi nam pytanie:

„Dlaczego chodzę na Mszę św.?”

i postara się udzielić na to pytanie odpowiedzi.

Pani Anna Urbańczyk jest osobą świecką konsekrowaną, przez wiele lat związaną z różnymi ruchami kościelnymi, przede wszystkim z Odnową w Duchu Świętym. Obecnie należy do wspólnoty Krakowska Rodzina Serca Miłości Ukrzyżowanej.

Nadszedł czas kolędowania, więc po wykładzie kolędować będziemy z panem Andrzejem Mrozem, którego już chyba nikomu nie trzeba przedstawiać.

Spotkanie odbędzie się 8 stycznia w czwartek o godzinie 17.00 w salce pod plebanią.

Wstęp wolny, niezależnie od daty urodzenia.

Zapraszamy!

**Członkowie Wspólnoty Żywego Różańca
podziękują się opłatkiem
10 stycznia o godz. 15-tej.**

my wszystkich parafian i gości na mszę św. i koncert kolęd w tym okresie Bożego Narodzenia.

6. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopiśma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Z serwisów informacyjnych

Kolędnicy Misyjni, czyli najmłodsi należący do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci zebrali w zeszłym roku ponad 700 tys. zł. Dzięki tym ofiarom udało się sfinansować aż 24 projekty na rzecz dzieci – w Republice Konga i Demokratycznej Republice Konga. Pomocą objęto ponad 17 tys. dzieci. W tym roku Kolędnicy Misyjni będą informować o dzieciach w Indiach i zbierać fundusze na ich rzecz.

Brak przestrzeni pod budowę mieszkań w Singapurze zmusza władze tego kraju do szukania nowych rozwiązań architektonicznych. Być może, poza typowymi biurami, które gromadzą przedstawicieli różnych firm, powstaną tam także „kościółowce”, gdzie swoje miejsce kultu znajdą wyznawcy różnych religii. Taki jest przynajmniej pomysł rządzących tym państwem, którego ponad pięćmilionowa populacja zajmuje terytorium zaledwie 641 km², czyli niewiele więcej, niż powierzchnia Warszawy.

W Avili rozpoczęto budowę międzynarodowego ośrodka dla młodych pielgrzymów. Wpisuje się to w program obchodów 500-lecia urodzin św. Teresy od Jezusa. Według planów ośrodek pomieści jednorazowo ok. 130 osób. Nie jest wykluczone, że pierwsza część będzie już gotowa na Europejskie Spotkanie Młodych, które odbędzie się w Avili w sierpniu 2015 roku.

Przewodniczący Episkopatu Sri Lanki apeluje do wiernych o ostudzenie nastrojów przed wizytą Papieża na początku 2015 roku. Część tamtejszych chrześcijan jest zbulwersowana decyzją aktualnego prezydenta Mahindy Rajapaksa, który ogłosił wybory prezydenckie na pięć dni przed przyjazdem Franciszka. Niektórzy obawiają się, że podróż apostolska zostanie potraktowana instrumentalnie. Istnieje też ryzyko powyborczych incydentów.

We Włoszech rozwija się milczący ruch oporu przeciwko dyktaturze ideologii gender. Wolność słowa jest w tym kraju zagrożona przez polityków, którzy chcą przeformować tak zwaną ustawę o homofobii. W praktyce zaknebluje ona usta wszystkim, którzy nie zgadzają się z nieuzasadnionymi roszczeniami osób homoseksualnych. Włosi protestują na wzór Francuzów, którzy nie zdołali powstrzymać legalizacji tak zwanych małżeństw jedнопłciowych i teraz co pewien czas wychodzą na place miast i w milczeniu czytają książkę. W ten sposób chcą pokazać, że stoją na straży cywilizacji i wolności sumienia. Zarówno we Francji, jak i we Włoszech uczestnicy tej nietypowej formy protestu nazywają się Strażnikami (Les Sentinelles – po francusku, Le Sentinelle – po włosku).

Kościół katolicki w Islandii przeżywa rozkwit. Dzięki napływowi migrantów, między innymi z Polski, liczba katolików potroiła się w ciągu ostatnich 10 lat. Na 325 tys. mieszkańców wyspy jest ich już 13 tys. Co roku jest średnio 180 chrztów i 20 pogrzebów. Co roku też od 5 do 25 rodzimych luteranów przechodzi do Kościoła katolickiego. We wrześniu w Asbru otwarto kościół pod wezwaniem św. Jana Pawła II. W planach są już kolejne dwa kościoły, dom rekolekcyj-

ny oraz klasztor. Ordynariusz Reykiawiku bp Pierre Bürcher chce odnowić tradycję monastyczną, która przed reformacją była bardzo żywa. Teraz szuka już tylko wspólnoty zakonnej, która odważyłaby się na nową fundację w tym nordyckim kraju, gdzie teraz słońce wstaje dopiero po godz. 11, a zapada tuż po 15. Warto przypomnieć, że w tych niełatwych warunkach od 30 lat żyją polskie karmelitanki.

Radio Watykańskie odsłoniło swój nowy portal internetowy. Umożliwia on skuteczniejsze dotarcie do odbiorców, także korzystających z najnowszych form przekazu, na przykład społecznościowych. Jest to ważne uzupełnienie tradycyjnej radiofonii, unowocześnianej także techniką satelitarną i cyfrową. Portal Radia Watykańskiego jest redagowany w 37 językach i 11 alfabetach, które stopniowo przechodzą na nową platformę. Uruchomienie nowej wersji polskiej strony internetowej przewidziane jest na początku roku.

GUS podał, że średnie wynagrodzenie w listopadzie ubiegłego roku wyniosło prawie 4005 złotych. W ciągu roku wzrosło o 2,7 proc., ale to wynik poniżej oczekiwań. Za to pod względem liczby utworzonych etatów to był najlepszy listopad od 2007 r. - powstało 6,2 tys. miejsc pracy. Roczny wzrost zatrudnienia wyniósł 0,9 proc., czyli po raz kolejny, symbolicznie, ale sukcesywnie przyspieszył.

Ministerstwo Rolnictwa przygotowuje nowelizację ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego, która reguluje nabywanie ziemi, ograniczając aktualnie prawo do takiego zakupu do obywateli Polski. Zgodnie z przepisami przejściowymi, takie ograniczenia zostaną zniesione w maju 2016 r. Obecnie cudzoziemcy, którzy chcą kupić nieruchomość rolną, muszą uzyskać specjalne pozwolenie od ministra spraw wewnętrznych.

Google ogłosiło coroczną, 14. już listę haseł najszybciej zyskujących na popularności w 2014 roku. Listy obrazują trendy minionego roku i pokazują, które osoby, wydarzenia i tematy najbardziej interesowały Polaków. Polska lista TOP 10, czyli hasła, które najszybciej zyskiwały na popularności w 2014 r.: 1. Anna Przybylska; 2. Mundial 2014; 3. Conchita Wurst; 4. Krym; 5. Wybory samorządowe 2014; 6. Robin Williams; 7. Ukraina; 8. Top model; 9. Soczi; 10. Gender.

MGK

Niedzielne czytania liturgiczne, rok B

2. Niedziela po BN

(J 1, 1-18)

„Boga nikt nigdy nie widział” – słyszymy w dzisiejszej Ewangelii. Rzeczywiście, Bóg jest nieuchwytny, wymykający się ludzkim wyobrażeniom i myśleniu. Ale jesteśmy w trakcie przeżywania tajemnicy narodzin Boga-Człowieka. Słowo staje się Ciałem i zamieszkuje wśród nas. Dzięki Jezusowi, a właściwie w Nim samym Bóg stał się bliski człowiekowi. To właśnie On nauczył nas modlitwy „Ojcze Nasz”, dzięki której możemy Boga nazywać Ojcem. Bóg poprzez Boże Narodzenie staje się jeszcze bliższy ludziom. Warto zastanowić się, czy traktujemy Boga jak prawdziwego Ojca – nie tylko jako tego, który nas stworzył, ale jako tego, który cały czas jest przy nas.

ks. Tomasz Gędek

KOLEDA O KOLEDZIE

Ref.: Daj mi taką kolędę – o Paniu!
która wołę ku Tobie porywa
w której święci się święte spotkanie
w której Boże Dzieciątko przebywa !

Znowu dziś o kolędę Cię proszę
jak dziewczynka o nową sukienkę
w nowych wierszach jak ptak się uniosę
i zaśpiewam w niebiosach piosenkę

Niech jej słowa jak dzwonki srebrzyste
zabrzmią u drzwi tych którzy czekają
niech zostaną na zawsze i wiernie
z tymi którzy nadziei nie mają

Niech przeniknie bastiony pancerze
zmieni grozę w jasełka niewinne
surmy zbrojne w kornety anielskie
w czyny święte – letargi beczynne

Jej melodia niech świat ukołysze
niepokoje oddali i lęki
niech czułością się w sercach zapisze
niech objawi się wdziękiem jutrzeńki

kolędy i ilustracje pochodzą z tomiku "Kolęda Krakowska w akwarelowej scenarii Jerzego Pulchnego" Antoniego Cieszyndruk Oczko, nakładem Jasia Czytalskiego, Kraków 2008

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z „Tygodnikiem Salvatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem: tygodniksalwatorski@gmail.com

Kancelaria Parafialna

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30	nieczynne

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela: 6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora: 11:15 - 2. i 4. niedziela miesiąca - od maja do października, a od listopada do kwietnia w każdą niedzielę.

Kaplica św. Małgorzaty: 11:15 - od maja do października, 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych: 10:00 - od Wielkanocy do Wszystkich Świętych

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela: 6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA - Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A. 30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie: Red. nacz.: ks. Tomasz Gędłek, Jan Deskur, Maria Gracja Krzyżanowska, Teresa Makuch

Stale współpracują: Krzysztof Bar, Barbara i Andrzej Skrzyńscy, ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska, Łukasz Strutyński, Magdalena Łasak-Strutyńska

Ilustracje: Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i opracowanie graficzne: Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji: 30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88; e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl (administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salvatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów. Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii.